

Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας

/ [Γνώμες](#)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου

Ο νέος ιός, που εισήλθε στην καθημερινότητά μας, φαίνεται να δοκιμάζει για τα καλά τις δομές της κοινωνίας μας. Η κοινωνία μας μπροστά στην απειλή τού κορωνοϊού δείχνει απροετοίμαστη και γι' αυτό αντιδρά σπασμωδικά, σε σημείο τέτοιο που ήδη ψάχνει τους ενόχους της «συμφοράς», για να τους ρίξει στην πυρά, μπας και έτσι ξεορκιστεί το κακό. Είναι πολύ παλιά η τακτική της επίρριψης ευθυνών στον-στους απέναντι, με βαθύτερη στόχευση τη μεταφορά της ευθύνης από τον εαυτό μας στον άλλον. Είναι ευκολότερη η στοχοποίηση του άλλου από την ανάληψη της προσωπικής και της κοινωνικής ευθύνης. Μια τέτοια πρακτική δημιουργεί πανικό και πόλωση, που σε καμιά περίπτωση δεν βοηθούν στη νηφάλια αντιμετώπιση του προβλήματος.

Τις σκέψεις αυτές καταγράφω με αφορμή τις φωνασκίες κάποιων –ευτυχώς ολίγων επωνύμων– οι οποίοι ισχυρίστηκαν πως η συμμετοχή των πιστών στη Θεία Κοινωνία θα προκαλέσει αύξηση της διασποράς του κορωνοϊού. Είμαι βέβαιος, ότι

όλοι αυτοί οι «φορείς» της άποψης αυτής, δεν έχουν καμία σχέση με το Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας και γενικότερα με τη ζωή της Εκκλησίας. Διότι εάν είχαν, είμαι εξίσου βέβαιος, πως δεν θα απασχολούσε τον λογισμό τους ένας τέτοιος φόβος. Έτσι κατανοώ τις ενστάσεις και τις φοβίες τους. Αδυνατώ, όμως, να κατανοήσω τον τρόπο εκφοράς της ένστασής τους, όπως και το ύφος και το ήθος των λεγομένων τους. Πολίτες αυτοί, που χαρακτηρίζουν τον εαυτό τους δημοκράτη, που παλεύουν, όπως ισχυρίζονται, για την ελεύθερη επιλογή στη ζωή, στην έκφραση στη δημιουργία, καταφέρονται με απίστευτα αήθη τρόπο εναντίον αυτού του Γεγονότος, που για εκατομμύρια συμπολίτες τους είναι η υψίστη έκφραση πίστης και αγάπης προς τον Θεό και προς τον συνάνθρωπο.

Δεν θα μπω στον πειρασμό να θεολογήσω για το πόσο ζωτικό γεγονός είναι για τους πιστούς το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, για το πόσο αδιαμφισβήτητη αλήθεια είναι η μεταβολή, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, του ψωμιού και του κρασιού σε Σώμα και Αίμα Χριστού, για το πόσο ζωή προσφέρει η Θεία Κοινωνία στο σώμα και στη ψυχή του ανθρώπου, για το πόσο είναι φάρμακο αθανασίας και αιτία καταλύσεως του θανάτου. Ούτε θα επιχειρήσω να αποδείξω την αληθινότητα των θέσεων της Εκκλησίας. Γνωρίζω καλά ότι θα μιλήσω σε αυτιά που δεν ακούν. Ολα αυτά, που λιτά ανέφερα για τη Θεία Κοινωνία, αλλά και πολλά περισσότερα, που μπορούν να αναφερθούν, θαρρώ πως ακούγονται σαν «ιερά παραμύθια» στην ακοή των αμυήτων, στα αυτιά όλων αυτών που δεν έχουν σχέση ουσιαστική και συνειδητή με τη ζωή της Εκκλησίας. Επιθυμώ όμως να καταγράψω την ιστορική αλήθεια ότι στα δύο χιλιάδες χρόνια, κατά τα οποία η Εκκλησία πορεύεται μέσα στον χρόνο, ουδέποτε παρατηρήθηκε μετάδοση ασθένειας από τη μετοχή των πιστών στο Ποτήριο της Ζωής. Εχουμε μάλλον κοντή μνήμη, κακή ιδιότητα και αυτή της ράτσας μας, και λησμονούμε ότι στις περιόδους της φυματίωσης και της λέπρας, ιερείς διακόνησαν το Μυστήριο στις Σπιναλόγκες και στα Φθισιατρεία, κοινωνούσαν τους ασθενείς, κατέλυαν το Άγιον Ποτήριο και δεν ασθενούσαν. Αλλά και στις ημέρες μας, οι ιερείς μας, που με τόση ευκολία τους ειρωνευόμαστε, μεταδίδουν τη Θεία Κοινωνία σε ασθενείς με έιτς και έμπολα και στη συνέχεια καταλύουν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού με το ίδιο κουτάλι που μετέλαβαν τους ασθενείς.

Στ' αλήθεια, μήπως για να τεκμηριώσουν την «αληθινότητα» των απόψεών τους οι εισηγητές της διακοπής της Θείας Μετάληψης θα αμφισβητήσουν και αυτή την ιστορική αλήθεια; Διόλου απίθανο! Μπροστά στις σκοπιμότητες υποτάσσονται και παραποιούνται οι αλήθειες. Προσφιλής τακτική των οιοδήποτε στρατευμένων.

Ας το κατανοήσουν οι αμφισβητούντες. Η Εκκλησία δεν είναι σωματείο, ούτε ΜΚΟ, ούτε κόμμα πολιτικό για να μεταβάλει, να τροποποιεί, να αλλοιώνει τα

καταστατικά της. Η Εκκλησία είναι ο χώρος που βιώνεται η αλήθεια του Προσώπου του Χριστού, που σώζει. Η αλήθεια δεν μεταβάλλεται, δεν τροποποιείται. Είναι πάντοτε η ίδια. Για εμάς αλήθεια είναι ο Χριστός. Με αυτόν πορευθήκαμε και θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε. Και αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμά μας.

Σε μια ευνομούμενη πολιτεία, όπως η δική μας, απειλές, ειρωνείες, χλευασμοί και τρομοκρατίες δεν έχουν θέση. Η πίστη και η έκφρασή της είναι αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη. Η μετοχή μας, λοιπόν, στη Θεία Κοινωνία είναι η πιο γνήσια έκφραση της πίστης μας. Αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει, πολλώ δε μάλλον να μας το στερήσει.

Πηγή: www.kathimerini.gr